

**UCHWAŁA NR XXXVI.199.2021
RADY GMINY MIASTECZKO KRAJEŃSKIE**

z dnia 16 grudnia 2021 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w gminie Miasteczko Krajeńskie na lata 2022-2026**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021r., poz. 1372, 1834) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021r., poz. 1249), uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w gminie Miasteczko Krajeńskie na lata 2022-2026, stanowiący załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy Miasteczko Krajeńskie.

§ 3. Traci moc Uchwała Nr XXIV.138.2017 Rady Gminy Miasteczko Krajeńskie z dnia 25 stycznia 2017 roku w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2017-2021.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 roku.

Przewodniczący Rady

Szymon Kunek

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE MIASTECZKO KRAJEŃSKIE NA LATA 2022-2026

Spis treści:

1. Wstęp
2. Podstawy prawne oraz zgodność z innymi dokumentami
3. Charakterystyka zjawiska przemocy domowej
4. Skala przemocy na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie
5. Zasoby instytucjonalne na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie działające w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie
6. Odbiorcy Programu
7. Założenia Programu
8. Cele i zadania Programu
9. Monitorowanie i sprawozdawczość
10. Finansowanie Programu

1. Wstęp

W rodzinie i wychowaniu nie ma miejsca na żadną formę przemocy. W trudnych rodzicielskich czy małżeńskich sytuacjach można sobie poradzić w inny niż agresywny sposób. Można przy tym zachować szacunek dla dziecka nawet, kiedy pozostaje ono nieposłuszne i niepokorne i do współmałżonka nawet jeśli ma inny światopogląd.

Jakakolwiek forma agresji stosowana wobec drugiego człowieka wyładowuje tylko złość, a nie stanowi formy wychowania i możliwości rozwiązania problemu. Krzywdzenie doznane od członka rodziny, któremu z natury się ufa wyrządza ogromną krzywdę i niesie konsekwencje na całe życie.

W sytuacjach podejrzenia krzywdzenia dziecka na osobach dorosłych, a zwłaszcza profesjonalistach mających kontakt z rodziną i dzieckiem z racji wykonywanego zawodu, ciąży obowiązek reagowania. Reakcja polega na podjęciu działań mających na celu zatrzymanie krzywdzenia dziecka oraz przygotowaniu dziecka do udziału w procedurze prawnej. Reakcją jest również zawiadomienie odpowiednich służb – policji, prokuratury, sądu rodzinnego, ośrodka pomocy społecznej lub uruchomienie procedury Niebieskiej Karty.

Jako profesjonaliści realizujący niniejszy Program musimy mieć świadomość, że w przypadku spraw związanych z przemocą w rodzinie nasza interwencja uregulowana jest zawsze na gruncie prawa, a zawiadomienie odpowiednich organów lub instytucji jest działaniem obligatoryjnym. Również moralnie jesteśmy odpowiedzialni za niesienie pomocy i przeciwdziałanie jakimkolwiek formom przemocy.

2. Podstawy prawne oraz zgodność z innymi dokumentami

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie jest dokumentem uwarunkowanym prawnie na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, na którego treść i realizację mają wpływ następujące akty prawne:

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r.
2. Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie
3. Ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej
4. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks Postępowania Karnego
5. Ustawa z dnia 25 lutego 1965r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy
6. Ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
7. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
8. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 listopada 2020r. w sprawie wydawania nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia

9. Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 marca 2011r. w sprawie procedury postępowania przy wykonywaniu czynności odebrania dziecka z rodziny
10. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 3 czerwca 2011r. w sprawie nadzoru i kontroli nad realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie
11. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r. w sprawie Procedury Niebieskiej Karty oraz wzorów formularzy Niebieska Karta
12. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 stycznia 2011r. w sprawie Zespołu Monitorującego do Spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
13. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lutego 2011r. w sprawie standardu podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, kwalifikacji zatrudnionych w tych ośrodkach, szczegółowych kierunków prowadzenie oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie oraz kwalifikacji osób prowadzących oddziaływania korekcyjno-edukacyjne

3. Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie

Stosowanie przemocy w rodzinie jest przestępstwem ściganym z urzędu, do którego kwalifikuje art. 207 ustawy Kodeks postępowania karnego, w myśl którego:

- § 1 Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.
- § 2 Jeżeli czyn określony w § 1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.
- § 3 Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub § 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 o 12.

Przemoc w rodzinie to, zgodnie z art. 2 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób (małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba

pozostająca we wspólnym pożyciu, a także inna osoba wspólnie zamieszkująca lub gospodarująca), w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.

Zjawisko przemocy jest powszechnie znane. Najczęściej wyróżnia się przemoc: fizyczną, psychiczną, seksualną, ekonomiczną, cyberprzemoc i zaniedbanie. Na potrzeby niniejszego Programu przyjęto następujące rozumienie podstawowych form przemocy:

- a) przemoc fizyczna – która przybiera różne formy, takie jak: bicie, kopanie, duszenie, poszturchiwanie, wykręcanie rąk, szarpanie, szarpanie za włosy, popychanie czy spoliczkowanie drugiej osoby
- b) przemoc psychiczna, emocjonalna, do której zaliczyć można zastraszanie, groźby, wyzwiska, poniżanie, wyśmiewanie, obrażanie, posądzanie o zdradę, ciągłe krytykowanie, wywoływanie poczucia winy, czy kontrolowanie, zabranianie kontaktów z innymi osobami np. z rodziny itd.
- c) przemoc seksualna, dla której typowe jest wymuszanie stosunków seksualnych lub zmuszanie do niechcianych zachowań seksualnych (niezależnie czy dotyczy to współmałżonków, czy też nie). Może to być także niechciane obłapywanie, obmacywanie
- d) przemoc ekonomiczna polega na zabieraniu lub wydzielaniu pieniędzy, zakazywaniu lub utrudnianiu podjęcia pracy zarobkowej, kontrolowaniu wszystkich wydatków, kontrolowaniu konta bankowego, zaciąganiu bez porozumienia kredytów/pożyczek, niszczeniu rzeczy osobistych lub stanowiących wspólną własność lub sprzedawania ich bez porozumienia a także pozostawiania bez opieki osoby, która z powodu choroby, wieku, bądź niepełnosprawności nie może samodzielnie zaspokoić niezbędnych potrzeb itd.
- e) zaniedbanie, które polega na niezaspakajaniu potrzeb fizycznych i psychicznych osób bliskich. Zaniedbanie jest formą przemocy ekonomicznej, która w konsekwencji objawia się stopniowym wycofaniem osoby doświadczającej z wszelkiej aktywności.
- f) cyberprzemoc; przemoc elektroniczna, która jest stosowana poprzez prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem Internetu lub/i nośników elektronicznych.

Przemoc jest intencjonalna, narusza prawa i dobra osobiste innych osób, powoduje cierpienie, ból i krzywdy moralne, a także mocno akcentuje nierówne siły pomiędzy ofiarą a stosującym przemoc. Dlatego też należy bezwzględnie podejmować działania na rzecz ofiar

przemocy, które polegają między innymi na interwencji, udzielaniu schronienia, udzielaniu informacji, edukacji, wsparciu emocjonalnym, wsparciu psychologicznym, terapii, pomocy prawnej i pedagogicznej oraz materialnej.

Na cykl przemocy składają się trzy następujące po sobie fazy:

1. **faza narastania napięcia**, którą charakteryzuje wzrost sytuacji konfliktowych oraz napięcia w związku. W tej fazie sprawca przemocy staje się drażliwy, każdy drobiazg wyprowadza go z równowagi, jest spięty i poirytowany, emocje wyładowuje na najbliższych, nie panuje nad swoim gniewem. Każdy szczegół jest dobrym pretekstem do wszczęcia konfliktu i awantury. W tej fazie osoba stosująca przemoc może częściej sięgać po alkohol, narkotyki lub substancje odurzające.

Ofiara przemocy stara się w tej fazie opanować sytuację – przeprosza, uspokaja, starannie zaspokaja potrzeby osoby przemocowej, stara się robić wszystko, aby nie doszło do wybuchów agresji. Zachowanie partnera tłumaczy sobie czynnikami zewnętrznymi. W tej fazie u niektórych ofiar pojawiają się dolegliwości psychosomatyczne, które powodowane są narastaniem napięcia, które staje się nie do zniesienia. W takim przypadku brakuje wyjaśnienia fizycznej przyczyny dolegliwości, ponieważ tłem przypadłości są problemy psychologiczne

2. **faza ostrej przemocy**, charakteryzuje się utratą kontroli nad swoim zachowaniem przez sprawcę. Jego zachowanie w tej fazie staje się nieprzewidywalne, gwałtowne, wybuchy gniewu powodowane są w tej fazie przez małe drobiazgi. W tej fazie dochodzi do eksplozji agresywnych zachowań; zarówno psychicznych, jak i fizycznych.

Ofiara w tej fazie stara się uspokoić partnera i ochronić siebie. Jednak jego złość narasta i dochodzi do eskalacji agresji. Po zakończeniu przemocy ofiara odczuwa wstyd i przerażenie. Jest bezradna i ma silne poczucie winy. Skutkami przemocy są zazwyczaj uszkodzenia ciała, a nawet śmierć. Od strony psychologicznej następstwem tej fazy może być depresja, a nawet samobójstwo

3. **faza miodowego miesiąca**, następuje wtedy, gdy sprawca przemocy wyładowuje swoje emocje i próbuje przed ofiarą i samym sobą zrehabilitować swoje zachowania. Zaczyna przeproszać, żałować i obiecywać poprawę. Stara się przy tym znaleźć zewnętrzne wytłumaczenie dla swojego zachowania. Poza tym zachowuje się tak, jakby przemoc nigdy nie miała miejsca.

Ofiara zaczyna wierzyć, że zmiana zachowania jest prawdziwa, a niedawne akty przemocy miały wyłącznie charakter incydentalny. Jeśli wcześniej ofiara weszła na drogę prawną

(złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, sprawa rozwodowa itp.) w tej fazie może się wycofać z tych działań, wierząc, że sytuacja wróciła do normy i przemoc już nie powróci.

Ta faza cyklu przemocy ma niezwykle silny wpływ na pozostawanie osoby jej doznającej w krzywdzącym związku. To tutaj powstają złudne nadzieje, że sprawca się zmieni. Łatwo pod wpływem tego co dzieje się w tej fazie, zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch etapów, które wkrótce stają się jeszcze gwałtowniejsza.

Powyższe fazy mogą trwać przez wiele lat, przy czym zwykle skracają się fazy miodowego miesiąca, wydłużają i bardziej dramatycznie przebiegają fazy narastania napięcia i gwałtownej przemocy. To co kiedyś było w fazie miodowego miesiąca przekształca się w unikanie przykrości, bólu i cierpienia. Po pewnym czasie faza miodowego miesiąca zanika całkowicie i pozostają tylko dwie fazy. Przemoc jest cyklem.

Osoba doznająca przemocy w rodzinie nie ponosi odpowiedzialności za to, że partner stosuje przemoc. Odpowiedzialność za swoje zachowanie ponosi jedynie osoba, która się go dopuszcza. To osoba, która stosuje przemoc jest odpowiedzialna za swoje zachowanie i nic nie usprawiedliwia takiego zachowania. Dla przemocy nie ma usprawiedliwienia. Przemoc nie rozwiązuje żadnych problemów, a sama staje się największym problemem dla całej rodziny.

Przemoc zniewala przez swoje mechanizmy, które warto poznać:

1. **zjawisko prania mózgu** – często opisywane jest w związku z sektami religijnymi, ale występuje również w związkach, w których dochodzi do przemocy. Zjawisko to polega na celowych i systematycznych zabiegach, które mają zmienić czyjeś przekonania, postawy, uczucia, potrzeby tak, aby manipulowana osoba działała zgodnie z oczekiwaniami osoby manipulującej. W tym mechanizmie osoba krzywdzona ma być całkowicie podporządkowana sprawcy przemocy. Aby ten cel osiągnąć sprawca przemocy stosuje różne metody, do których zaliczyć można:
 - a) izolację – sprawca odcina swoją ofiarę od kontaktów z innymi osobami, kontroluje z kim się spotyka i wybiera osoby, z którymi ofiara może się kontaktować
 - b) poniżanie i degradację – sprawca poniża swoją ofiarę, podważa jej wartość we wszystkich obszarach jej życia; domowego, zawodowego, społecznego
 - c) monopolizację uwagi – sprawdza doprowadza ofiarę do takiego stanu, że ta boi się podjąć samodzielnie jakąkolwiek decyzję
 - d) doprowadzenie do wyczerpania – sytuacja ciągłego zagrożenia, niepewności, napięcia, minimalizowania przemocy doprowadza ofiarę do wyczerpania

- e) wywoływanie lęku i depresji – ofiary przemocy często doświadczają zaburzeń lękowych i depresyjnych, które są efektem doznawania przemocy
 - f) naprzemienność kary i nagrody – zaburza poczucie bezpieczeństwa u ofiary oraz utratę kontroli nad własnym życiem
2. **syndrom wyuczonej bezradności** – jest zaprzestaniem działania i poddaniem się sytuacji przemocowej. Taka postawa wynika z niepowodzeń ofiary, która wcześniej bezskutecznie podejmowała próby przeciwdziałania przemocy
3. **proces wiktylizacji** – polega na przyjęciu tożsamości ofiary i przekonaniu, że zasługuje na takie traktowanie oraz, że ponosi za nie winę. Proces wiktylizacji składa się z trzech etapów:
- a) burzenia utrwalonych przekonań – przemoc burzy u ofiary obraz rodziny, traci ona poczucie bezpieczeństwa oraz zaufanie do siebie i innych. Na tym etapie ofiara poszukuje jeszcze pomocy, aby przerwać przemoc
 - b) wtórnego zranienia – na tym etapie ofiara nie otrzymuje wsparcia i pomocy. Spotyka się z niedowierzaniem, zostaje zbagatelizowana i opuszczona. Zdarza się, że jest obwiniana o przemoc
 - c) przyjęcia tożsamości ofiary – w wyniku wtórnego zranienia, powtarzania się aktów przemocy oraz zmniejszającej się umiejętności radzenia sobie z urazami ofiara przemocy zaczyna przystosowywać się do swojej roli i przestaje się bronić. Dochodzi do przekonania, że zasługuje na takie postępowanie
4. **syndrom sztokholmski** – występuje, gdy spełnione są cztery warunki:
- 4.1. ofiara uważa, że sprawca przemocy jest zdolny do zrobienia jej krzywdy
 - 4.2. sprawca przemocy przejawia odruchy życzliwości wobec ofiary i zdarza się, że zachowuje się przyjaźnie wobec ofiary
 - 4.3. ofiara jest przekonana o braku możliwości uzyskania pomocy
 - 4.4. ofiara jest izolowana, przez co czuje się osamotniona i bezradna.

Przemoc w rodzinie to nie tylko znęcanie się fizyczne nad członkiem rodziny, ale także dręczenie psychiczne, wykorzystywanie seksualne i ekonomiczne. Ofiary przemocy w rodzinie stanowią przede wszystkim kobiety, które wstyd oraz wyuczona bezradność często powstrzymują przed zerwaniem toksycznej relacji. Ofiara przemocy w rodzinie ma obowiązek chronić się przed nią – wzywając Policję, zbierając dowody przeciwko sprawcy, zgłosić się do instytucji udzielających pomocy ofiarom przemocy domowej

4. Skala przemocy na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie

Trudno jest zrozumieć zjawisko przemocy w rodzinie, ponieważ trudno jest sobie wyobrazić, że doświadczają jej osoby nie z własnej winy. Nie ma jednej przyczyny przemocy w rodzinie. Dochodzi do niej w wyniku współwystępowania i interakcji różnych czynników; społecznych, kulturowych i psychologicznych.

Czynnikami zwiększającymi prawdopodobieństwo wystąpienia przemocy w rodzinie mogą być:

- a) normy społecznej i kulturowe
- b) przemoc w rodzinie pochodzenia
- c) środowisko społeczne i warunki życia
- d) uzależnienie lub/i nadużywanie alkoholu i innych środków psychoaktywnych
- e) sprawca przemocy i jego cechy osobowości, brak empatii, niskie poczucie własnej wartości.

Na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie, według stanu na dzień 16-11-2021r. mieszka 3 192 mieszkańców, z czego 1596 stanowią mężczyźni, 1596 stanowią kobiety, 731 stanowią dzieci.

Źródłem wiedzy na temat stosowania przemocy w rodzinie na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie jest niewątpliwie działalność Zespołu Interdyscyplinarnego, dzielnicowego oraz Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

W roku 2020 na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie zostały przeprowadzone 192 interwencje publiczne, 12 interwencji domowych, zostało założonych łącznie 13 procedur Niebieskiej Karty, przeprowadzono 6 postępowań z art. 207KK (znęcanie się) podczas postępowań przygotowawczych wnioskowano o odizolowanie sprawcy poprzez aresztowanie bądź nakaz opuszczenia lokalu i kontaktowania się z pokrzywdzonymi. Spotkania w GKRPA odbyły się łącznie dla 31 sprawców i ofiar przemocy oraz 21 dzieci z rodzin z problemem alkoholowym.

Z analizy posiadanej dokumentacji wynika, że ofiarami przemocy najczęściej stają się kobiety. Głównym czynnikiem wyzwalającym przemoc w rodzinie jest nadużywanie alkoholu.

Na poziomie lokalnym trudno w sposób jednoznaczny określić skalę zjawiska przemocy w rodzinie. Związek jest to przede wszystkim z występowaniem przemocy ukrytej, czyli takiej która rozgrywa się w rodzinie, ale nie jest zgłaszana.

5. Zasoby instytucjonalne na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie działające w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Do zasobów instytucjonalnych działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie zalicza się:

1. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

2. Zespół Interdyscyplinarny
3. Posterunek Policji w Białosłiwu
4. Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Miasteczku Krajeńskim
5. Przedstawicieli Oświaty
6. Przedstawicieli służby zdrowia.

6. Odbiorcy Programu:

Program skierowany jest do mieszkańców gminy Miasteczko Krajeńskie, a w szczególności do:

1. osób zagrożonych przemocą w rodzinie
2. osób doświadczających przemocy w rodzinie
3. osób stosujących przemoc w rodzinie
4. świadków przemocy w rodzinie
5. podmiotów zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie
6. społeczności lokalnej.

7. Założenia Programu

Program został opracowany na podstawie kryteriów wynikających z Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Jego głównym założeniem jest kompleksowość i interdyscyplinarność działań ujętych w ramy sprawnie funkcjonującego systemu ukierunkowanego na wsparcie i ochronę osób doświadczających przemocy, edukację i pomoc w korygowaniu zachowań osób stosujących przemoc. Program określa cztery podstawowe obszary, do których należy:

1. profilaktyka i edukacja społeczna:

W ramach tych działań staramy się poszerzyć wiedzę mieszkańców naszej gminy na temat zjawiska przemocy. Odbywa się to poprzez pracę asystenta rodziny oraz pracowników socjalnych, a także podczas spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego. Na terenie Ośrodka można pozyskać ulotki o charakterze pomocowym. Wszystkie działania mają również charakter profilaktyczny. Ośrodek zatrudnia na podstawie umowy cywilno-prawnej psychologa; ze specjalizacją z zakresu wsparcia osób dotkniętych przemocą, który świadczy nieodpłatnie wsparcie wszystkim osobom w kryzysie

2. ochrona i pomoc osobom dotkniętym przemocą w rodzinie poprzez powołanie Zespołu Interdyscyplinarnego:

W ramach tych działań staramy się zapewnić osobom dotkniętym przemocą skuteczną interwencję służb oraz zabezpieczyć ofiary przemocy przed dalszym krzywdzeniem. W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele naszego Ośrodka, Policji, oświaty i służby zdrowia

3. oddziaływanie na osoby stosujące przemoc w rodzinie oraz reagowanie na stosowanie przemocy w rodzinie:

W ramach tych zadań kierujemy osoby podejrzane o stosowanie przemocy do specjalistów oraz na bieżąco monitorujemy ich zachowania; odbywa się to ściśle we współpracy z Posterunkiem Policji w Białosłiwie. Również w ramach stosowania przemocy ekonomicznej podejmujemy działania prawne wobec dłużników alimentacyjnych, które zgodnie z ustawą o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, polegają w szczególności na ścisłej współpracy z komornikami i Prokuraturą oraz innymi ośrodkami pomocy społecznej w celu wyegzekwowania płatności alimentów zasądzonych na rzecz dzieci

4. podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie:

Obszar ten kierowany jest do przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

8. Cele i zadania Programu

Celem Programu jest:

1. zmniejszenie zjawiska przemocy w rodzinie na terenie gminy Miasteczko Krajeńskie.

Cel ten realizowany jest poprzez:

- a) powołanie i funkcjonowanie Zespołu Interdyscyplinarnego
- b) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie
- c) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach
- d) udzielanie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym
- e) monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą
- f) dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin oraz efektów tych działań
- g) podejmowanie działań prewencyjnych w środowisku zagrożonym przemocą
- h) interwencję w środowisku dotkniętym przemocą
- i) udział w działaniach edukacyjno-informacyjnych

2. **zwiększenie pomocy i ochrony ofiar przemocy w rodzinie.** Cel ten realizowany jest poprzez:

- a) w razie konieczności udzielenie bezpiecznego schronienia osobom dotkniętym przemocą
- b) udzielanie informacji na temat praw osób dotkniętych przemocą
- c) propagowanie skutecznych sposobów powstrzymywania przemocy
- d) obalania mitów na temat przemocy
- e) szkolenia na temat przemocy
- f) wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież oraz promowanie zachowań o charakterze nieagresywnym
- g) edukowanie dzieci i młodzieży w zakresie ograniczenia oglądania przemocy np. w grach komputerowych
- h) organizowanie spotkań edukacyjnych i pogadanek
- i) dystrybucja ulotek i informacji na temat występowania i przeciwdziałania przemocy w rodzinie

3. **zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych wobec osób stosujących przemoc.**

Cel ten realizowany jest poprzez:

- a) izolowanie sprawców przemocy
- b) udzielanie informacji sprawcom przemocy na temat programów korekcyjno-edukacyjnych i wskazywanie możliwości wyjścia z uzależnienia
- c) podejmowanie działań o obowiązek leczenia z uzależnienia.

9. Monitorowanie i sprawozdawczość

Monitorowanie realizacji Programu odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację. Sprawozdania z realizacji Programu podmioty składają do dnia 31 stycznia każdego roku do kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Miasteczku Krajeńskim, który corocznie do dnia 31 marca każdego roku przedłoży Radzie Gminy sprawozdanie z realizacji Programu.

10. Finansowanie Programu

Źródłem finansowania zadań zawartych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2022-2026 będą w szczególności środki własne gminy Miasteczko Krajeńskie.

Zadania mogą być również finansowane z innych źródeł, w ramach programów wspólnotowych Unii Europejskiej oraz pozyskanych dotacji.

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr XXXVI.199.2021 Rady Gminy Miasteczko Krajeńskie z dnia 16 grudnia 2021 roku w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w gminie Miasteczko Krajeńskie na lata 2022-2026

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U z 2021r., poz. 1249) do zadań własnych gminy należy tworzenie systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym opracowanie i realizacja gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w gminie Miasteczko Krajeńskie na lata 2022-2026 ma charakter długofalowy i wzorem lat poprzednich stanowi kontynuację poprzednich działań.

Wobec powyższego niniejszą Uchwałę należy uznać za konieczną i uzasadnioną.